

SVENSKA
JÄRNVÄGSMANNAFÖRBUNDET
STOCKHOLM
TEL. 23 54 60 • POSTGIRO Nr 58

D. - nr 2690/44.....

Antalles nti i svarsskrivelser ovanstående d.-nr angivna.

2, 45
KUNDE
RECEIVED

D. nr 2110:16/44
Stockholm den 2 januari 1945.
Barnhusgatan 6

Th
A

Herr Byråchefen m.m. C. von Horn,
Kungl. Järnvägsstyrelsen, Militärbyrån,
Stockholm.

Tacksamt erkännande herr byråchefens svar å vårt brev den
6 sistlidne november betr. försäljning av vissa varor till inter-
nerade tyska soldater vid Krylbo station den 23 oktober få vi
härmed äran översända avskrift av vår skrivelse till vår avdel-
ning i Krylbo, samtidigt som vi översända de av vederbörande
militära myndigheter avgivna yttrandena.

Med utmärkt högaktning

För Sv. Järnvägsmannaförbundets
Styrelse

SVENSKA
JÄRNVÄGSMANNAFÖRBUNDET
STOCKHOLM
TEL. 23 54 60 - POSTGIRO Nr 58

Stockholm

Stockholm
Barnhusgatan 6

21 43
KUNGL. MILITÄRREKVISITÖREN
J 110:16/44
den 2 januari 1945.

D. - nr 2690/44

Anbålles att i svarskrivelse ovanstående d.-nr anges.

Svenska Järnvägsmannaförbundets avd. nr 51,

Krylbo.

Återkommande till Hrendet ang. av avdelningen gjord anmälan ang. försäljning av vissa varuslag till tyska internerade den 25 sistlidne oktober få vi härmed meddela, att Hrendet har genom byråchefen för järnvägsstyrelsens militärbyrå varit remitterat till vederbörande militära myndigheter för utredning.

Chefen för ifrågavarande transport har därvid förklarat, att de tyska internerade hade före avresan från interneringslägret erhållit tobakskuponger av svenska myndigheter samt en mindre summa svenska pengar, enl. uppgift av tyskt konsuln i Luleå med vederbörligt tillstånd för att kunna inköpa tobak och andra smaksaker, som de behövde under transporten. Då tåget gjorde uppehåll i Krylbo, erhöll transportchefen meddelande av Stationsbefälet, att personal från tyska beskickningen enl. telefonmeddelande från försvarsstaben medgivits rätt att beträda tåget för utbetalande av löner och utdelande av gåvor. Intyg härom har transportchefen bilagt utredningen. Transportschefens assistent hade då redan gjort inköp av tobaksvaror för de erhållna kupongerna och hade även anskaffat 8 å 10 st. småvaskor av enklaste slag avsedda för att några av de tyska soldaterna skulle kunna förvara sina ägodelar i. Transportchefen meddelar vidare, att med denna åtgärd var inköp för de i transporten medföljande tyskarna genom följebefälets förmedling av-

slutade. Dessutom förekom försäljning av tofflor till 5 & 6 soldater, vilka hade fotskador, samt inköp av lika stort antal handskar till soldater, som hade handskador. Transportchefen meddelar vidare att försök ha gjorts till ytterligare försäljningar, men hade detta avvisats av den tyska beskickningspersonalen. Transportchefen tillbakavisar sålunda med bestämdhet att någon fri affärsverksamhet förekom. Såsom bevis härför anför han vidare, att de affärsbiträden, som nedsänts till stationen med ifrågavarande varor, hade gjort försök att närma sig tåget för direktförsäljning men hade han därvid avvisat dessa, då fråga var om att hålla dem borta från förbindelse med tåget. Bl.a. framhålles, att 4 & 5 personer hade önskat närma sig tåget för att överlämna gåvor, vilket emellertid icke hade medgivits. Transportchefen framhåller i sin svarsskrivelse, att han anser avdelningens skrivelse innehålla en mycket ful beskyllning att följebefälet skulle gjort särskilda medgivanden, emedan de internerade voro tyskar och för att stå på god fot med dem och ^{att} framför allt, att svenska soldater skulle ha erhållit sämre behandling. Han framhåller vidare, att från befälets sida göres självfallet ingen skillnad vid behandling av internerade beroende på nationaliteten. Lika litet som de tyska soldaterna erhålla bättre behandling i något avseende. Vidare framhåller han, att följebefälet strävade efter att uppträda korrekt enl. givna instruktioner.

Med den undersökning, som sålunda vidtagits, framhåller byråchefen för militärbyrån, att de på förmodanden och avståndsiakttagelser grundade beskyllningarna och omdömena få betraktas vara orättvisa.

Från förbundsstyrelsens sida ha vi med vad ovan anförts ansett saken vara utagerad och får betraktas såsom en intern angelägenhet och icke föranleda något offentligt omnämnande.

R a p p o r t

till förbundsstyrelsen.

den krigs.

I enlighet med av förbundsstyrelsen givet uppdrag har under-
tecknad besökt avd. 51, Krylbo, den 15 nästlidne februari i
och för behandling av frågan om försäljning av varor m.m. till
sårade tyskar, som voro på färd genom Sverige från Finland till
Tyskland.

Ärendet har tidigare behandlats inom förbundsstyrelsen och
i anledning av en anmälan från avdelningen den 2 sistlidne novem-
ber om händelsen ifråga ha överläggningar förevarit mellan oss
och järnvägsstyrelsen, varvid ärendet påtalats och avskrift av
avdelningens skrivelse den 2 sistlidne november även överlämnats.
Järnvägsstyrelsens militärbyrå har sedermera i skrivelse till
förbundet den 22 sistlidne december meddelat resultatet av sin
undersökning, varav framgått, att den företagna undersökningen
icke bekräftat avd. 51 anmälan. Kungl. Styrelsen anför bl.a.,
att av utredningen och de därvid givna förklaringarna torde fram-
gå, att de av krylboavdelningen "närmast på förmodanden och av-
ståndsiakttagelser" grundade beskyllningarna och omdömena äro
orättvisa. Vid undertecknads-undersökning i ärendet hade jag
först samtal med avdelningens ordförande, förbundskamrat Ström.
Denne anförde bl.a., att vid sådana tåg, varom här är fråga och
som göra uppehåll i Krylbo, förfäres i regel så, att plattformar-
na vid det spår, å vilket tåget framgår, helt avspärras för all-
mänheten. Den lokala polisen ävensom statspolis och militär be-
vakar avspärrningen. Då en tåggrupp befinner sig inne å statio-
nen samtidigt med det utländska militärtåget, bevakas sistnämnda
tåg av polis och militär, som ha till uppgift bl.a. att förhindra
obehörig kommunisering mellan allmänheten och resp. militärtågs
resande och personal.

Vad beträffar detta speciella fall kommo tyskarna med ett
tåg norrifrån. De vagnar, vari de färdades, antagligen två bog-
giévagnar, avkopplades i Krylbo, där de blevo stående cirka 2 å
3 timmar, varefter de vidareresades söderut med annat tåg. Under
tiden för uppehållet hade vagnarna inväxlats å spår 1 och befunno
sig söder om stationshuset och ungefär vid den barack, i vilken
militär utspisas.

Ströms uppgifter till förbundsstyrelsen grundades på ut-sagor, han erhållit av personer, som han själv ansåg tillförlitliga. Han hade själv icke varit närvarande och sett vad som förevarit, under det att de ovan berörda vagnarna stodo inne på stationen, enär han under tiden ankommit med ett tåg till Krylbo och direkt från tåget begivit sig hem. Ström underströk vidare, att enligt SJ utfärdade bestämmelser det föreligger förbud mot försäljning inom SJ område av andra än Pressbyrån och Frälsningsarmén samt möjligen något annat företag.

Under hänvisning till nedanstående vittnesberättelser ansåg Ström, att detta förbud överträtts och även förbudet för allmänheten att ha tillträde till plattformarna, då tåg med utländska militärer stå inne på stationen. Han hade i andra hand hört, att varor skulle ha tillhandahållits å plattformen under uppehållet och efter vad han förspotts skulle ifrågakvarande varor levererats från firma Lundkvists Eftertr., firma Oskaria och Hugo Holms Tobaksaffär i Krylbo. Han ville emellertid understryka, att uppgifterna lämnats honom av personer, som han ansåg trovärdiga.

I anledning av vad vid överläggningarna med avdelningens ordförande Ström förekommit uppsöktes jag sedermera av avdelningens medlem, banvakten 1696 Johansson i Krylbo, som berättade följande.

Han hade varit närvarande vid ovanberörda tillfälle och i tjänsteärende uppehållit sig å plattformen. Han gick förbi vagnarna, då desamma stodo på spår 1, för att fullgöra ett tjänsteuppdrag och då fick han se, att åtminstone två personer funnos på plattformen, som levererade varor till tyskarna. Han kunde iakttaga detta så mycket mera som han befann sig på ett avstånd från dessa personer av högst 7 å 8 meter. Han såg icke direkt, att betalning erlades, men däremot ville han mycket bestämt framhålla, att han iakttog, att tyskarna hade penningar redo i händerna. Johansson hade senare fått höra, att det skulle vara folk från Oskaria och Lundkvist, men han kunde icke bestämt säga, att dessa personer, vilka han icke kände, representerade dessa firmor. Johansson kände väl till, att endast Pressbyrån, A.B. Trafikrestauranter och Frälsningsarmén hade rätt till försäljning å stationens plattformar. De, som levererade varorna, voro icke några från

Vilka var
dessa personer?

nyssnämnda firmor och institutioner. Vad beträffar de varor, som tillhandahöllos, uppgav Johansson, att han såg, att det var tofflor och resväxkor, som utbjödos. Huru länge affärerna pågingo, kunde han med bestämdhet icke uttala sig om, men under den stund - 5 å 6 minuter - han hade tillfälle att på nära håll iakttaga händelsen, var det rätt livligt ifråga om varornas överlämnande till tyskarna och tyskarna sträckte ut händerna mot ovannämnda personer, som tillhandahöllo varorna, lite varstans från fönster o.s.v. i vagnarna.

Johansson uppgav, att han tidigare rätt ofta sett dessa tåg, när de stodo inne på stationen, men han hade aldrig tidigare konstaterat, att försäljning eller utbudning av varor ägt rum på det sätt, som skedde i nu förevarande fall. Bevakningen hade vid dessa tillfällen varit så sträng, att han någon gång tidigare t.o.m. förvägrats tillträde till plattformen, då ett dylikt tyskt militärtåg stod inne, oaktat han innehade av militären utfärdat passerkort. Johansson hade sig till slut på omvägar ha hört, att avdelningens ordförande Ström av en expedit från någon av de ovannämnda firmorna fått meddelande om att det sålts varor på plattformen vid ifrågavarande tillfälle.

Avdelningens ordförande ville till sina förut lämnade uppgifter tillägga, att avdelningen som sådan intet hellre önskar än att en objektiv undersökning av vad som förekommit vid påörda tillfälle kommer till stånd. Han ville bestämt tillbakavisa påståendet om, att avdelningens iakttagelser skulle grunda sig på "förmodanden eller avståndsiakttagelser". Vid avdelningens möte, efter det att detta intermezzo inträffat, hade han i egenskap av avdelningsstyrelsens ordförande haft tillfälle att höra de redogörelser för saken, som därvid lämnades och i enlighet med avdelningens beslut till förbundsstyrelsen redogöra för stämningen bland avdelningens medlemmar i anledning av det inträffade. Detta hade han också fullgjort i och med sin skrivelse till förbundsstyrelsen den 2 sistlidne november. Han ville också säga, att å avdelningens möte under behandlingen av denna fråga det förefanns en upprörd stämning bland deltagarna på grund av vad som förekommit och som icke ansågs stå i överensstämmelse med de plikter, som landet hade att iakttaga, då dessa utländska militärtåg transite-

är den inte det?

Stellt tillbaka-
nimmade kom ut
guldtyg i färg?
Ullenskröner idu
aviserat 11 färdin-
Pötte om det kom-
mit iakttag.

Sehr in sehr heller Verstrich!

1t

Han hade från sitt hem anlänt till stationen omkring kl. 12,30 för att börja sin tjänstgöring därstädes. Johnsson hade då sett, att mycket folk var i rörelse och han såg även biträden från affärer i Krylbo. En dam, som Johnsson för övrigt kände personligen, uppehöll sig å plattformen. Tågsättet stod redan då på spår 1. Han kom snett över bangården för att gå till resgodsmagasinet. Han såg, att den lokala polisbevakningen fanns å stationen och denna patrullerade fram och åter på plattformen. Han fäste sig vid detta förhållande just därför att det annars brukar vara förbjudet för allmänheten att vistas på stationens resp. plattformar, då utländska militärtåg stå inne. Allmänheten erhöll då icke tillträde till den plattform, vid vilken militärtåget stod. Han kunde iakttaga att de biträden, som levererade varor till tåget, hade kartonger och andra saker med sig. Johnsson fick den bestämda uppfattningen, att soldaterna togo emot varor från både kupédörrarna och fönstren, men han såg däremot icke, om betalning för varorna erlades eller icke. Tågsättet stod ungefär vid militärmatsalen, så att avståndet därifrån och till platsen utanför resgodsmagasinet, där Johnsson uppehöll sig, torde uppskattas till cirka 75 å 100 meter. Han "stannade till" och observerade vad han nu berättat om under några minuter och anledningen här till var, som han tidigare även nämnt, att situationen föreföll honom egendomlig, all den stund han tidigare icke sett, att allmänheten hade tillträde till stationens plattformar, då utländska militärer stodo inne på stationen. Det hade för övrigt varit ett allmänt samtalsämne, att försäljning vid detta tillfälle förekom. Johnsson omtalade även, att det vid något tillfälle tidigare hade inträffat, att han varit ledig från sin tjänst och gått ned till stationen för att göra sig underrättad om sin tjänstgöring på följande dag, då det sått utländskt militärtåg inne på stationen. Polisen hade då velat vägra honom tillträde till plattformen, oaktat de mycket väl känd till honom. Han hade då varit civilt klädd. Johnsson ville också säga, att ovannämnda dam, som han

personligen kände, var från firman Lundkvist. Hon hade passerat förbi honom på väg till tåget bärande en stor kartong och några mindre paket på armen.

Vid mitt besök möjliggjordes på grund av olika omständigheter icke för mig att höra andra personer, som hade upplysningar att lämna i saken. Emellertid ha sedermera till undertecknad inkommit skriftliga uppgifter från e.o. stationskarlen Bertil Johansson och e.o. stationskarlen Gerhard I. Lindmark, vilka återgivas här nedan:

"Då jag vid tillfället ifråga var i tjänst intill de vagnar, varmed transporten ägde rum, blev jag förvånad över den mot tyskarna riktade hyllningen och uppmuntran i form av gåvor och paket, väskor m.m., som bars fram till dessa vagnar. Till min förvåning fick jag sedan se svenska sedlar dala ner mot marken, varför det stod klart för mig, att öppen affär förelåg. Strax därefter kom en kvinna springande därifrån med svenska sedlar i sin hand. Då jag ej var i tillfälle att se, om affärerna fortsatte, kan jag inte yttra mig vidare i saken. Bevakningen vid dessa vagnar ansåg jag vara god, då köpingens polismän jämte stationsbefäl voro närvarande.

Att dessa mina iakttagelser äro med verkligheten överensstämmande intygar jag.

Krylbo den 26 februari 1945.

Bertil Johansson

E.o. stk."

"Vid de tyska internerades uppehåll i Krylbo blev jag vittne till att "något såldes" till dem genom kupéfönstren. I min tjänst hade jag min väg förbi de två vagnarna, som stodo uppställda på spår 1, södra delen av stationen. Köpingens polisman patrullerade då vid tillfället intill den längst norrut stående vagnen, enligt min uppfattning för att förhindra civilpersoner att närma sig vagnarna. Någon övrig vakt observerade jag ej. Då jag passerade vagnarna, såg jag personer, som sträckte upp paket tiål de i fönstren stående tyskarna, vilka i sin tur räckte tillbaks något, som jag i hastigheten inte kunde urskilja. Vilka personer, som stodo nere på plattformen, kunde jag ej igenkänna. Tiden vid tillfället var astrax före kl. 13.0. Innan avgången,

16.32 på spår 2, observerade jag tobakshandlare Hugo Holm med en kartong gående till detta tåg. Något mer av händelsen kan jag ej erinra mig.

Gerhard I. Lindmark

E.o. stk."

Med anledning av vad som sålunda förekommit och med hänsyn till att avdelningen icke kan godkänna det resultat, vartill järnvägsstyrelsen kommit, tillåter undertecknad sig hemställa, att förbundsstyrelsen måtte hos järnvägsstyrelsen begära en ytterligare utredning i saken, varvid undersökning lämpligen borde kunna ske i form av A-förhör.

Stockholm den 6 mars 1945.

Gustaf Andersson

Dnr. H. 110.16/44

Till

Kungl. Järnvägsstyrelsen,
Militerbyrån.

Bu
Hj

I skrivelse till oss den 22 nästlidne december har Kungl. Styrelsen lämnat redogörelse ang. verkställd utredning i anledning av tidigare framställning från förbundsstyrelsen berörande påstådd förekommen försäljning av varor m.m. till sårade tyskar i Krylbo den 23 sistlidne oktober under berörda militärpersoners uppehåll å Krylbo station vid genomresa från Finland till Tyskland.

I anledning av från vår avdelning 51 i Krylbo inkomna uppgifter, varav framgår, att Kungl. Styrelsens uppfattning beträffande meromnämnda förhållanden icke kunnat av densamma godtagas, har förbundets sekreterare Gustaf Andersson erhållit förbundsstyrelsens uppdrag att på ort och ställe närmare undersöka vad som av avdelningen och dess medlemmar kunde anföras i anledning av ovanberörda svar från Kungl. Styrelsen.

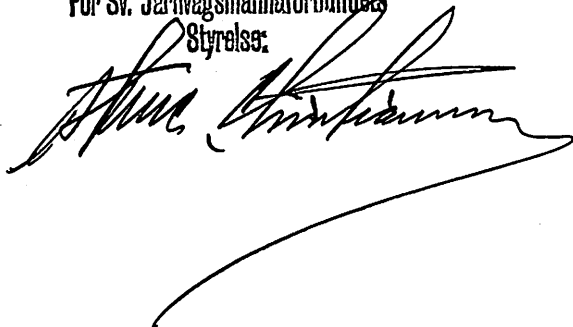
Över sitt besök i Krylbo har sekreterare Andersson upprättat i avskrift bilagda rapport ang. de samtal han haft med medlemmar inom vårt förbunds avdelning i Krylbo rörande ifrågasvarande ärende.

Med anledning av innehållet i Anderssons rapport och på grund av förbundsstyrelsens i ärendet fattade beslut få vi med översändande av nyssnämnda avskrift av rapporten hos Kungl. Styrelsen hemställa, att en ytterligare utredning i ärendet företages och att denna särskilt avser vad den järnvägspersonal i Krylbo, vilken kommit i närmare kontakt med de förhållanden, som stodo i samband med den omnämnda försäljningen m.m. under uppehållet i Krylbo, har att anföras, varvid A-förhör i ärendet för utrönandet av riktigheten av

de gjorda påståendena enligt förbundsstyrelsens mening torde böra hållas. Förbundsstyrelsen är därvid tacksam för att bliva satt i tillfälle att genom utsedd representant närvara vid ett eventuellt sådant förhör.

Stockholm den 7 april 1945.

För Sv. Järnvägsmannaförbundets
Styrelse:

A large, stylized handwritten signature in dark ink, likely belonging to a member of the board, is written over the printed text. The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke at the bottom.

KUNGL.
JÄRNVÄGSSTYRELSEN

Ombudsmannén

D.-nr Omb.

Anhålls att i svarsskrivelse ovanstående
diarienummer angives.

Ink. d. 11/4 1945
KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN
MILITÄRBYRÅN
D. Nr. H 110:16/44

Bru Kye

Till

Byråchefen,

Militärbyrån.

I anledning av Svenska Järnvägsmannaförbundets skrivelse den 7 april 1945, vari anhålles om A-förhör för vinnande av utredning rörande försäljning av varor m.m. å Krylbo järnvägsstation den 15 februari 1945 till utländska militärer, som transporterats i s.k. invalidtåg, får jag framhålla följande.

Av den gjorda utredningen framgår att personal från vederbörande lands beskickning erhållit rätt att beträda tåget för utbetalning av löner och utdelning av gåvor. Även hade med tillstånd av den medföljande svenska militären inköp gjorts av tobaksvaror samt av vissa mindre väskor och tofflor, som de sårade behövde. De närmare bestämmelserna rörande ordningen vid invalidtåg måste ankomma på de militära myndigheterna, som ha uppsikt över tåget. Detta tåg är av sådant säreget slag, att Statens järnvägars vanliga ordningsföreskrifter icke utan vidare kunna tillämpas beträffande detsamma, utan får härvidlag vederbörande bevakningschef träffa avgöranden. För Statens järnvägars del har icke förelegat någon anmärkning mot ordningen vid ifrågavarande tåg och förefinnes därför icke heller någon anledning att vidtaga A-förhör i saken. Jag får därför föreslå, att Militärbyrån under hänvisning till den tidigare skrivelser i ärendet svarar Järnvägsmannaförbundet, att de anmärkta

förhållandena icke kunna påkalla något ingripande från
Statens järnvägars sida, varför icke heller anledning föreligger att hålla A-förhör i saken.

Stockholm den 10 april 1945.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Sven Lindman". The signature is written in a cursive style with a long horizontal stroke at the beginning.

Dnr Mtr H 110:16/44

Den 12/10 1945

Bre Mtr

Omb

Handwritten notes:
Sja
Omb
Bre
H/Ind
Kapten Thandli 115
Brev

Till

Styrelsen för Svenska järnvägsmannaförbundet.

Med anledning av Eder skrivelse den 7/4 1945 med begäran om ytterligare utredning i form av A-förhör angående försäljning av varor till sårade tyskar i Krylbo den 23/10 1944 får styrelsen meddela följande.

Den genom förbundsstyrelsens försorg företagna ytterligare utredningen synes vara så fullständig, att något därutöver rörande järnvägspersonalens iakttagelser och uppträdande icke torde vara att inhämta. Styrelsen saknar all anledning att tro, att ~~de av förbundssekreteraren hörda personerna avsiktligt dolt~~ något ~~som~~ utöver det redan anförda skulle kunna framkomma vid ett ifrågasatt A-förhör. Styrelsen ^{är övertygad om} ~~har icke heller anledning tro~~, att vad som anföres i rapporten ^{är} ~~icke skulle vara~~ med sanningen överensstämmande och således ^(skulle) vitsordas vid ett A-förhör.

16 Av rapporten framgår dock enligt styrelsens mening intet nytt. En stk Gerhard I. Lindmarks uppgift, att han "blev förvånad över den mot tyskarna riktade hyllningen och uppmuntran i form av gåvor och paket, väskor m.m., som bars fram till dessa vagnar", förklaras ju av den tidigare utredningen, enligt vilken personal från tyska beskickningen medgivits rätt att beträda tåget, utbetala löner samt utdela gåvor. Transportchefens uttalande, att inköp gjorts av humanitära skäl, innan han erhållit vetskap om att beskickningspersonal skulle tillse dessa detaljer, måste anses vara tillräckligt för att förklara den delen av händelseförloppet.

Han har emellertid därjämte framhållit, att han efter erhållet meddelande avvisat affärsbiträden, som - i god tro - avsett fortsätta den påbörjande försäljningen. Vid personligt sammanträffande mellan bre mtr och de i förbundssekreterarens rapport upptagna personerna har dock framkommit, att försäljningen pågått, intill dess tåget avgick. Detta uttalande strider således mot transportchefens sistnämnda upp-

gift och får helt stå för hana egen räkning.

I sin tidigare skrivelse uttalade styrelsen bland annat, att Krylbo-avdelningen grundat sina beskillningar "närmast (kursiverat här) på förmodanden och avståndsiakttagelser". Med den avfattning avd 51 första skrivelse erhållit förelåg också fog för ett sådant uttalande. Den senare av förbundsstyrelsen gjorda undersökningen visar, att uttrycket kanske varit missvisande. Härtill kommer att ordet "närmast" av förbiseende blivit utelämnat i förbundsstyrelsens skrivelse till avd 51, varigenom formuleringen i avdelningens ögon sannolikt erhållit större skärpa än vad som ursprungligen avsetts.

De nedsättande uttalandena gentemot transportchefen personligen (i avd 51 skrivelse) synas dock icke rättfärdigade genom den fortsatta undersökningen. I detta sammanhang vill styrelsen framhålla att, även om transportchefens åtgärder ur åskådarens synpunkt icke voro de lämpligaste, omständigheterna sannolikt icke medgävo längre funderingar om lämpligaste sättet att lösa de problem, som uppstodo i samband med transportens utförande. Transporter av ifrågavarande slag äro av så speciell natur, att statens järnvägars vanliga ordningsföreskrifter icke utan vidare kunna tillämpas. Härvidlag får vederbörande bevakningspersonal träffa avgöranden. Det förtjänar f.ö. i detta sammanhang framhållas, att bestämmelserna för transport av internerade icke äro identiska med de tidigare för transitering utfärdade. Den i föregående skrivelse omnämnda tp av amerikanare ger exempel på vad som kan tillåtas de internerade.

Av förbundsstyrelsens senaste skrivelse (7/4 1945) framgår icke något, som kan föranleda anmärkning mot järnvägspersonalen. Under hänvisning till vad ovan anförts och till tidigare skrivelse i ärendet får jag därför meddela, att de påtalade förhållandena icke kunna påkalla något ytterligare ingripande från statens järnvägars sida. Då förutsättningen för ett A-förhär är, att anmärkning mot någon av järnvägens personal föreligger men då anledning till sådan anmärkning icke här föreligger kan icke heller något A-förhär anbefallas.

*4 utom tredje vid f. holl-
tären den uppgiften om
Stimulering under vilken
skrivelsen utfärdades.*

1945.

M/nr _____ Mtr H 110:16/44

Beslut den 12 oktober

(exp. 17/10)

Bil.	Närvarande:	Delgives: g. Kup.
	Bre Mtr	Omb
	Omb	Bre
		Fat/Int
Underskrift	KUNGL. JÄRNVÄGSSTYRELSEN	Kapten Strandh A 5
Einar Kjebon		Reserv

Till

Styrelsen för Svenska Järnvägsmannaförbundet.

Med anledning av Bler skrivelse den 7/4 1945 med begäran om ytterligare utredning i form av A-förhör angående försäljning av varor till sårade tyskar i Krylbo den 23/10. 1944 får styrelsen meddela följande.

Den genom förbundsstyrelsens försorg företagna ytterligare utredningen synes vara så fullständig, att något därutöver rörande järnvägspersonalens iakttagelser och uppträdande icke torde vara att inhämta. Styrelsen saknar all anledning att tro, att något utöver det redan anförda skulle kunna framkomma vid ett ifrågasatt A-förhör. Styrelsen är övertygad om, att vad som anføres i rapporten är med sanningen överensstämmande och således skulle vitsordas vid ett A-förhör.

Av rapporten framgår dock enligt styrelsens mening intet nytt. En att Gerhard I. Lindmarks uppgift, att han "blev förvånad över den mot tyskarnas riktade hyllningen och uppmuntran i form av gåvor och paket, väskor m.m., som bars fram till dessa vagnar", förklaras ju av den tidigare utredningen, enligt vilken personal från tyska beskickningen medgavits rätt att beträda tåget, utbetala löner samt utdela gåvor. Transportchefens uttalande, att inköp gjorts av humanitära skäl, innan han erhållit vetenskap om att beskickningspersonal skulle tillse dessa detaljer, måste anses vara tillräckligt för att förklara den delen av händelseförloppet.

Han har emellertid därjämte framhållit, att han efter erhållet meddelande avvisat affärsbiträden, som - i god tro - avsett fortsätta den påbörjade försäljningen. Vid personligt sammanträffande mellan Bre mtr och de i förbundssekreterarens rapport upptagna personerna har dock framkommit, att försäljningen pågått, intill dess tåget avgick. Detta uttalande strider således mot transportchefens sistnämnda uppgift och får helt stå för hans egen räkning.

I sin tidigare skrivelse uttalade styrelsen bland annat, att Krylbo-avdelningen grundat sina beskilningar "närmast

(kursiverat här) på förmodanden och avståndsakttagelser". Med den avfattningavd 51 första skrivelse erhållit förelåg också fog för ett sådant uttalande. Den senare av förbundsstyrelsen gjorda undersökningen visar, att uttrycket varit missvisande. Härtill kommer att ordet "närmast" av förbiseende blivit utelämnat i förbundsstyrelsens skrivelse till avd 51, varigenom formuleringen i avdelningens ögon sannolikt erhållit större skärpa än vad som ursprungligen avsetts.

De nedsättande uttalandena i avd 51 skrivelse gentemot transportchefen personligen synas dock icke rättfärdigade genom den fortsatta undersökningen utan torde väl få tillskrivas den upprörda stämning under vilken skrivelsen avfattades. I detta sammanhang vill styrelsen framhålla att, även om transportchefens åtgärder ur åskådarens synpunkt icke voro de lämpligaste, omständigheterna sannolikt icke medgävo längre funderingar om lämpligaste sättet att lösa de problem, som uppstodo i samband med transportens utförande. Transporter av ifrågavarande slag äro av så speciell natur, att statens järnvägars vanliga ordningsföreskrifter icke utan vidare kunna tillämpas. Härvidlag får vederbörande bevakningspersonal träffa avgöranden. Det förtjänar f.ö. i detta sammanhang framhållas, att bestämmelserna för transport av internerade icke äro identiska med de tidigare för transitering utfärdade. Den i föregående skrivelse omnämnda tp av amerikanare ger exempel på vad som kan tillåtas de internerade.

Av förbundsstyrelsens senaste skrivelse (7/4 1945) framgår icke något, som kan föranleda anmärkning mot järnvägspersonalen. Då förutsättningen för ett A-förhör är, att anmärkning mot någon av järnvägens personal föreligger men då anledning till sådan anmärkning icke här föreligger kan icke heller något A-förhör anbefallas. Under hänvisning till vad ovan anförts och till tidigare skrivelse i ärendet får styrelsen därför meddela, att de påtalade förhållandena icke kunna påkalla något ytterligare ingripande från statens järnvägars sida.